

Vrienden van Park Darwin – Jaarverslag 2020

Veelbelovend begin

2020 zou de boeken ingaan als het ex aequo warmste jaar ooit in Nederland sinds de metingen begonnen. De wintermaanden bleken al recordzacht.

We begonnen met een primeur: een winterlunch. Vlak voor het werkseizoen aan zou vangen begin februari. Wat kwamen er veel vrijwilligers op af: 27! Het tuinhuis was overvol. Oergezellig. Er was veel klaargemaakt aan broodjes en andere zaken, vooral ook door de voorzitter. Er waren wel drie appeltaarten. Het was een fantastisch begin van wat een fantastisch jaar belofde te worden. Direct na de lunch begon de eerste tuinwerkdag.

In februari begonnen we goed: na de grote snoei door Chris, de opruiming van het snoeimateriaal en het verspreiden van nieuwe compost over de tuin werd het onkruid wieden direct voortvarend ter hand genomen, geen sprietje lieten we ongemoeid. Je moet vroeg beginnen!

Ook moesten we ons buigen over een betere fundering van ons tuinhuis. Dat kwam doordat het bijna onder de hoede gekomen was van afdeling Vastgoed. Die stellen hogere funderingseisen, bijvoorbeeld betere poeren (zie Van Dale). Dit proces zou het gehele jaar traag verlopen; uiteindelijk gebeurde er niets en was dit punt aan het eind van het jaar nog niet afgerond, ook het eigenaarschap niet. Daardoor nog geen groen sedumdak, en geen naamgeving. Het lijkt erop dat men het maar zo laat. Stormen heeft het tuinhuis zonder enig probleem doorstaan. Ja, het tuinhuis werd nog wel een beetje beter gefundeerd.

Onze nieuwe penningmeester Joke Jansen Schoonhoven bracht heel fraai de structuur van de vereniging in beeld, een 'state-of-the-art'; zo kwam ze er snel in.

Corona

Weliswaar hoorden we uit China, uit WuHan, wat berichten over een virus en opvallend radicale quarantainemaatregelen. Ach, die Chinezen. Zo zijn wij niet. Inmiddels was het virus ook buiten China opgedoken. Bijna geen land hanteerde de strenge Chinese aanpak. Het coronavirus kon zijn gang gaan. Ook bij ons. Zware beschermingsmaatregelen werden wel genomen, men sprak echter van een intelligente lockdown. In de bloementuin kwamen zoals overal in den lande opvallend ontsierende gele borden met de tekst: 1,5 meter afstand!

Wij werkten tot dan toe nijver door in de tuin. Die zag er mooier uit dan ooit. Tot ook wij gas moesten terugnemen. We moesten thuisblijven. Na een paar weken konden we opnieuw in kleinere groepen weer aan de slag, wel bijna elke dag. We hielden de tuin optimaal bij, omdat we altijd konden werken gezien het weer. En afspraak was afspraak, iedereen kwam die na. Het was kurkdroog weer, de lucht was coronablauw; blauwer dan ooit door algehele stilstand van het bedrijfsleven. Geen CO₂, of in ieder geval vrijwel geen luchtvervuiling.

Gewerkt moest worden zonder catering, dus ook niet van Frédéric die ons anders nogal eens culinaire delicatessen bezorgde; dat veranderde niet in de loop van het jaar.

Activiteiten

We konden nog wel een geslaagde voorjaarswandeling doen onder leiding van Maartje.

Vrijwilligersdag NLdoet ging op de valreep helaas niet door.

Wel kon de vlindertelling in de zomer doorgang vinden, ik loop even in de tijd vooruit. Omdat het net geregend had was de vlindersituatie niet optimaal. Toch waren er meer vlinders geregistreerd dan vorig jaar. Dat verheugde ons voor de natuur.

Er werden vroeg in het jaar twee bijzondere initiatieven genomen. In de eerste plaats wilden we Park Darwin aanmelden voor het tweejaarlijkse beeldenfestival Art Zuid als locatie voor een of twee kunstwerken. De stad had hier absoluut oren naar. Verder hadden we contact opgenomen met het gemeentelijk depot of er wellicht een kunstwerk beschikbaar was om het in de jaren 80 ontvreemde bronzen ruitbeeld van de jonge Floyd DeWitt te vervangen, dat stond in het sindsdien vervallen rosarium bij de Hugo de Vrieslaan. Misschien zou dan tegelijk het rosarium kunnen worden gerevitaliseerd. Beide initiatieven zijn in de coronacrisis helaas door het ijs gezakt. Overigens, een bronzen kopie van dat ruitbeeld is te zien in het Gijsbrecht van Aemstelpark nabij de Buitenveldertselaan. Een aantal vrijwilligers heeft het bezocht (zie voor nadere info onze website).

Jaarvergadering

Er vond in april een digitale jaarvergadering plaats. Daarop werd als nieuw bestuurslid Joke Jansen Schoonhoven geïnstalleerd als penningmeester; zij heeft veel ervaring in financiën. In de loop van het jaar hield ze ons goed op de hoogte van het financiële wel en wee. Meer wel dan wee. Jos werd voor bewezen diensten als penningmeester (zonder specifieke deskundigheid in de eerste pioniersjaren) zeer hartelijk bedankt; hij heeft er keihard aan gewerkt en een goede administratie overgedragen. Een geschenk zou hem later bij een bijzondere gelegenheid in onze tuin worden uitgereikt: iets gericht op zijn vogelbeschermingsactiviteiten, naast op ludieke wijze een speelgoedvogelkijker. Overigens blijft hij zich actief inzetten voor de tuin, als een der tuincoördinatoren en voor allerlei zwaardere klussen, vaak samen met zijn naaste buurman Flip Bethe. Echte steunpilaren! Ze hielpen ook met de grote snoei en met het onderhoud, zelfs opkalefateren van de taxushagen, wat eigenlijk een taak is voor de gemeente.

Een vraag van de nieuwe kascommissie over de reserve werd in die zin beantwoord dat we dankzij de subsidie van het stadsdeel daar geen beroep op hadden hoeven te doen. De gelden blijven beschikbaar. Het ledental is bijna 200, niet slecht dus.

Wat de aantallen vrijwilligers betreft, er is altijd een onderscheid gemaakt tussen actieve en niet-actieve vrijwilligers. Dat blijven wij doen, zij het, dat het bestand van niet-actieve vrijwilligers is opgeschoond met de helft: die kwamen helemaal niet meer. Het aantal actieve vrijwilligers beliep aan het eind van het jaar 52. Hoeven we even niets aan te doen.

Overigens waren de schriftelijke reacties buitengewoon lovend.

De Tuin

De tuin werd opvallend druk bezocht. Men had gedurende lange tijd niet veel anders omhanden. De verwachting was, dat men door al die beperkende maatregelen het virus onder controle kon houden.

Bestuursvergaderingen deden we in de zomer nog in de open lucht, achter in de tuin. Dat was geen enkel probleem. We namen er afscheid van Jos. Later waren we genoodzaakt virtueel te vergaderen via een ZOOMverbinding. We kregen het onder de knie. Er zijn dan helaas geen wandelgangen...

Het werken met een beheerder (Maartje) en met tuincoördinatoren (Jos, Bea, Lizette, Quirien en Marijke) verliep prima. De coördinatoren ontvingen voor hun werkzaamheden een passende vrijwilligersonkostenvergoeding. Ook volgden Bea en Lizette een cursus cq. een opleiding in

hovenieren deels op kosten van de vereniging. Maartje stuurde eenieder helder aan. Ieder kende haar of zijn taken. De heg werd verbeterd, her en der werden planten verplaatst om meer eenheid te krijgen. Die heg werd extra bemest. De tuin stond er beter bij dan ooit, het werd steeds drukker. Uit een pH-meting bleek, dat extra kalk niet nodig is: de grond is kalkrijk.

Gezien de onzekerheid rondom corona was het beleid gericht op continuïteit. Echter, in april deelde Maartje ons mee het voornemen te hebben om naar Nijmegen te verhuizen. Het was even een mokerslag. Maar we zijn nu wel zover dat we veel zelf kunnen beslissen. Inmiddels zijn er afspraken gemaakt over het verzorgen van een gedetailleerd werkplan en over workshops voor de tuincoördinatoren, zodat we in een volgende fase het tuinonderhoud goed kunnen voortzetten. Er werden voor de toekomst door het bestuur een drietal scenario's opgesteld. Uiteindelijk werd besloten om toch wel te streven naar een nieuwe beheerder en een wat actievere rol van de coördinatoren.

Aan het eind van het jaar werd Marije Maitland (zeg: MEETLAND) voor deze rol benaderd. Aan het eind van het jaar moest een en ander nog zijn beslag krijgen. Maartje blijft ons het eerste halfjaar begeleiden als beheerder, totdat het overgedragen kan worden. Ze blijft minstens eens per maand komen.

Nevenactiviteiten

Overigens ging veel niet door. Geen Open Dag, geen bijtelling, geen verdere seizoenswandelingen, geen koffiehuis in het Tuinhuis zoals gepland. Geen grote excursies voor vrijwilligers; wel een kleine, en wel naar de tuin van de wijk Torenwijk aan Meer en Vaart in Osdorp bij de Sloterplas, waar Maartje een coördinerende taak heeft. Op het terras vlakbij werd het nog gezellig. Daarna gingen de meesten naar het Van Eesterenmuseum.

De in andere jaren beroemde, zelfs lucratieve boekettendag werd omgezet in een boekettengeefweek. Zelf stelden we ze voor allerlei mensen samen, vooral zieken en ouderen, die we persoonlijk afgaven.

In de herfst werden nog eens 1000 bollen bijgeplant voor het voorjaar. Door extra voorjaarsbloeiers te planten willen we er steeds meer een vierseizoenentuin van maken. Verder werd in die tijd ook gewerkt aan het creëren van meer diversiteit in de beplanting, vooral met het oog op insecten. Borders werden twee aan twee verdeeld onder de tuincoördinatoren, zodat die daarop een extra oogje in het zeil konden houden, en ter lering.

Anna verzorgde de nieuwsbrieven als vanouds met diverse bijdragen, ook van Maartje als tuindeskundige met een special over onkruiden, over zon...bloemen en over gele bloemen, en tevens stimulerende bijdragen van de voorzitter. Jan schreef er opnieuw elke keer een portret van een actieve vrijwilliger in. De website werd zoals als zo lang prima verzorgd door Jules. Annelies stopte met Facebook en stapte over naar Instagram, Simona nam Facebook op haar voordracht van haar over. Iedereen deed zijn best in deze moeilijke coronatijd.

Sonja zette zich onvermoeibaar in om de juiste contacten aan te houden, vooral binnen het stadsdeel (dat was soms verwarrend) en om de juiste subsidies binnen te halen. Dat laatste is ondanks alles ten volle gelukt. Met leerlingen van het Montessori Metis Lyceum beijverde ze zich de tuin ook voor jongeren aantrekkelijk te maken, middels bijvoorbeeld QR-codes. Moet nog zijn beslag krijgen.

Er was geen grootse vrijwilligersdag in de Hortus; als locatie was zelfs de voorkeur gegeven aan de grotere ruimte in restaurant Polder in het Sciencepark. Maar ook dat kon niet doorgaan. Een aantal vrijwilligers met bijzondere taken, zoals het dagelijks openen en sluiten, kreeg persoonlijk een waardebon uitgekeerd, de andere vrijwilligers niet meer.

Het tuinhuis, dat nu huisnummer 14A heeft, kon weinig voor overleg gebruikt worden; iedere bijeenkomst in een besloten ruimte was ten strengste verboden. Toch is er in de tuin prima gewerkt. Bij het 30-jarig jubileum van de Vrienden van Frankendael gaf het bestuur acte de présence.

De financiën ontwikkelden zich in gunstige zin. Donaties zorgden voor verheugende extra inkomsten. Met de gegeven subsidie konden we goed rondkomen. Achterstallige nota's konden we voldoen. En toen eenmaal door een vreemde vergissing een onbekend tuinbedrijf met de hagen aan de slag ging hebben we de zaak kunnen schikken – er was goed gewerkt.

December

In december, onder normale omstandigheden een maand waarin de tuin gesloten is, was het nog niet afgelopen. Gezien het mooie weer veelal en de aanhoudende lockdown werd één ingang van de tuin door de twee aan de overkant wonende openers op mooie dagen vrijblijvend gedurende een aantal uren voor bezoekers geopend. Daar werd door bewoners grif gebruik van gemaakt. Schrijver dezes kwam er tweemaal en trof bekenden. Best nog groen! Even was er die maand wat sneeuw; hij bleef de hele avond open.

Met Kerst stelden we kerststukjes samen die we ook persoonlijk afgaven, vergezeld van een kaartje met een tekening van Joke en een kerstgedicht van Kitty Schaap. We leerden een nieuwe bezigheid. Het gebaar werd geapprecieerd. We hadden wel mooie kerstversiering in de tuin willen aanbrengen, maar daarvoor moet de kerst toch wel wit zijn. Daar rekenen we niet meer zo heel erg op.

We kunnen voor het huidige jaar slechts hopen op verruiming van de maatregelen. Komen de mooie tijden van begin 2020 ooit weer terug?

Jan Dijk, secretaris verslaglegging